

Ministerieel besluit tot vaststelling van het gebied 'Herkenrodebos en het kasteel van Stevoort' in de landschapsatlas

Rechtsgronden

Dit besluit is gebaseerd op:

- het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 4.1.1, 1°.
- het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014, artikel 4.1.6.

Procedurestappen en vormvereisten

Dit besluit kwam tot stand volgens de procedurestappen en vormvereisten, beschreven in:

- het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 4.1.3;
- het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014, artikel 4.1.6;
- het ministerieel besluit van 17 juli 2015 tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de landschapsatlas.

De volgende procedurestappen en vormvereisten zijn vervuld:

- de erfgoedwaarden van de onroerende goederen die worden opgenomen in de vastgestelde landschapsatlas zijn onderzocht.
- de resultaten van het onderzoek voor opname van de onroerende goederen in de vastgestelde landschapsatlas zijn voor het vast te stellen gebied publiek raadpleegbaar gesteld in de vorm van een beschrijving op basis van de erfgoedwaarde, de erfgoedkenmerken en de erfgoedelementen.
- het agentschap Onroerend Erfgoed organiseerde een openbaar onderzoek van 20 oktober 2020 tot en met 18 december 2020.
- de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed gaf advies op 11 maart 2021.
- de behandeling van de opmerkingen en bezwaren en het advies van de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed van 11 maart 2021 is opgenomen in het beveiligd digitaal bestand genaamd '2020-V21_BehandelingAdviezenBezwaren' opgenomen als bijlage bij dit besluit.

Motivering

De onroerende goederen die worden opgenomen in de vastgestelde landschapsatlas hebben erfgoedwaarde en zijn voldoende goed bewaard.

Die onroerende goederen maken integraal deel uit van het gebied 'Herkenrodebos en het kasteel van Stevoort' waarvan de erfgoedwaarden als volgt gemotiveerd kunnen worden:

- de historische waarde: 'Herkenrodebos en het kasteel van Stevoort' is een representatief voorbeeld van een 18de-19de-eeuws ontginningslandschap in vochtig Haspengouw waarbij bos naar landbouwgebied werd omgezet. Door de ontbossing evolueerde een uitgestrekt, aaneengesloten boscomplex naar een halfopen landbouwlandschap. Enkele verspreid liggende oudboskernen getuigen nog van het vroegere bosbeheer. Eeuwenlang hebben ze een historisch permanent bodemgebruik als bos gekend, wat hen geschikt maakt voor het overleven van oudbosplanten. Nog een getuige van het historische bosbeheer is de oudbosgrens met grenspalen rond het bosbezit van de voormalige abdij van Herkenrode. Rond het huidige Herkenrodebos komen nu nog verschillende bomenrijen als perceelsscheidingen voor op terreinen die naar landbouwgrond zijn omgezet. Vooral de kleinschalige graslanden met houtkanten roepen er het sterkst het beeld op van het historische ontginningslandschap. In de andere delen van het gebied komt dit landschapskenmerk veel minder uitgesproken voor. Een ander kenmerk van het ontginningslandschap is het netwerk van door de mens gegraven grachten. Om ze voor de landbouw geschikt te maken was de ontwatering van deze natte zandleembodems een noodzaak. Eigen aan de evolutie van het gebied als landbouwzone is de bouw van 19de-begin 20ste-eeuwse vakwerkhoeves, kenmerkend voor de streek. Sommigen hebben nog een meidoornhaag als perceelsgrens, waaronder bijvoorbeeld de kenmerkende Busselkenshoeve. Ook de komst van de stokerij Claes herinnert aan de 19de-eeuwse gebiedsontwikkeling. In de vallei van de Herk komen elzenbroekbosjes voor met een onderbegroeiing van ruigtekruiden, afgewisseld met riet en hooilanden. Op de Grote en de Kleine Herk vormen de watermolens restanten van het vroegere landgebruik, meer bepaald de Elsartmolen en de Dorpsmolen in de dorpskern van Stevoort. Deze Dorpsmolen vormt samen met het kasteel van de heren van Stevoort, het park en sterrenbos een historisch geheel. Als restanten van de bezittingen van de heren van Stevoort getuigt het van het feodale verleden van Stevoort.
- de ruimtelijk-structurende waarde: kenmerkend voor de ruimtelijke structuur van het gebied is de beperkte aanwezigheid van wegen en bebouwing. Onverharde paden en trage wegen, zoals de Regenakkerstraat, passen in deze omgeving en zijn illustratief voor de 19de-eeuwse ontwikkeling als landbouwgebied. De Herkenrodebosstraat is als toegangsweg tot de stokerij Claes één van de weinige overblijvende kasseiwegen in dit landelijke gebied. De schoorsteen van stokerij Claes is beeldbepalend. Het contrast tussen het verstedelijkte Hasselt en de groene ruimte ten westen van de stad is opvallend. De mozaïek van kleinschalige graslanden, omzoomd met bomenrijen of houtkanten vormt in de omgeving van Herkenrodebos een typisch ruimtelijk patroon dat herinnert aan de 18de-19de-eeuwse omvorming van bos naar landbouwlandschap. Landbouwpercelen met perceelsscheidende bomenrijen, versnipperde bospercelen, het grachtennetwerk vormen zeker op het grondgebied van het voormalige Herkenrodebos een kenmerkend ruimtelijk patroon.

- de esthetische waarde: het gebied heeft grotendeels een half open karakter. De afwisseling tussen bosjes en landbouwgronden zorgen voor variatie in het landschap. Het ontleent zijn charme aan het samenspel van het bijzondere landschap met een cluster van bouwkundig erfgoed. De aanwezigheid van opgaand bos, waarvan een deel oud bos, is beeldbepalend. Aan de rijke voorjaarsflora zijn de oude bosrelicten herkenbaar.
- de architecturale waarde: de vakwerkhoeven in dit gebied getuigen van een regiogebonden landelijke bouwtraditie, die in Limburg lang is blijven voortleven. De vakwerkbouw heeft hier relatief beter standgehouden dan in andere streken. De parkarchitectuur bij het kasteel van Stevoort is interessant omdat ze opeenvolgende fases in de aanleg toont. Het 18de-eeuwse sterrenbos vormt het oudste deel van de parkarchitectuur in het kasteeldomein, duidelijk ontworpen in functie van zichtassen op de wijdere omgeving. Dichter bij het kasteel is de tuin nadien wel gemoderniseerd in de toen overheersende landschappelijke stijl van de 19de eeuw.
- de industrieel-archeologische waarde: de vestiging van de stokerij Claes herinnert aan de 19de-eeuwse gebiedsontwikkeling en getuigt van het industriële verleden van Hasselt en omgeving op het moment dat stokerijen zich tot een belangrijke industriële bedrijfsactiviteit ontpopten. Vaak ontwikkelden deze sites zich in gebouwen of op locaties van opgeheven kloosters of abdijen, wat hier ook het geval was. De samenhang tussen de vestiging van de stokerij en de aanleg van de spoorweg heeft hier ook zijn belang.
- de wetenschappelijke waarde: de oudbosrelicten, waaronder ook het sterrenbos, hebben wetenschappelijke waarde voor het onderzoek naar de effecten van fragmentatie en toenemende menselijke beïnvloeding op de oude bosflora en fauna. Ze vormen bovendien het habitat voor oudbosplanten met beperkte verspreidingsmogelijkheden in ruimte en tijd, die bijgevolg zeer kwetsbaar zijn voor habitatverandering.

Juridisch kader

Dit besluit sluit aan bij de volgende regelgeving:

- het ministerieel besluit van 17 juli 2015 tot vaststelling van de inventarismethodologie voor de landschapsatlas.

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, WONEN EN ONROEREND
ERFGOED BESLUIT:

Artikel 1. De onroerende goederen opgenomen in het beveiligd digitaal bestand onder de naam '2020-V21_artikel1' worden opgenomen in de vastgestelde landschapsatlas, vermeld in artikel 4.1.1, 1°, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

Art. 2. De vastgestelde landschapsatlas is in de vorm van een georeferende GIS-laag beschikbaar op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed.

Brussel,

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Getekend door: Matthias Diependaele (Sig)
Getekend op: 2021-10-13 22:52:49 +02:00
Reden: Ik keur dit document goed

Matthias DIEPENDAELE